

Arrest

nr. 305 091 van 18 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij en haar advocaat M. DEKERY, die *loco* advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 1 mei 2007.

1.2. Verzoeker dient op 16 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 12 juni 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 17 juli 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van afkomst Pashtun te zijn, tot de stam Jabarkhil te behoren en het islamitisch geloof aan te hangen. Je bent ongeveer 16 jaar oud. Je bent afkomstig uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar, waar je geboren bent in de kliniek Ragha CHC en woonde in je dorp Langarkhil. Je bent nooit naar school geweest, je volgde wel koranlessen in de moskee gedurende vier à vijf maanden.

Je maternale oom was dokter bij het leger. Toen hij terugkwam naar zijn dorp in Hesarak, zo'n vijf jaar geleden, hebben de taliban hem vermoord. Je vader werkte gedurende veertien jaar als kok en als bewaker in het districtshuis. Toen de taliban naar jullie regio kwamen, stopte hij hiermee. Een à twee jaar voor je vertrek, verhuisden jullie van Langarkhil naar Ragha CHC omwille van de algemene situatie. Na zestien of zeventien dagen keerden jullie weer terug naar Langarkhil.

In jouw dorp was er een buurmeisje met wie je bevriend was en jullie vonden elkaar leuk. Op een dag zei het meisje tegen jou dat ze je die avond wilde zien en je naar haar huis moest komen. Je ging naar haar toe die avond, en ze zei je dat je tegen je ouders moest zeggen dat je van haar hield en je met haar wilde trouwen. Je beloofde haar dat je dat zou doen, waarna jullie kusten. Zij ging vervolgens terug naar binnen, waarna jij naar je eigen huis ging dat vijf à zes meter verder lag. Onderweg naar huis kwam je de taliban tegen die bommen aan het begraven waren. Ze vroegen je wat je er deed, waarop je hen het huis toonde waar je was en uitlegde dat je op weg was naar huis. Ze lieten je passeren, maar ze vroegen jou wat je van de mensen van de overheid vond. Je zei hen dat het goede, normale mensen waren, maar de talibanleden zeiden dat het slaven, leugenaars en ongelovigen waren. Ze gaven je een afstandsbediening van de bommen die ze hadden begraven zodat jij deze kon laten ontploffen wanneer de overheid zou passeren. Je stemde in en nam de afstandsbediening mee naar huis. Thuis vertelde je alles aan je vader, die de afstandsbediening van je afnam. De volgende ochtend ging je vader met de afstandsbediening naar de malik. Terwijl je vader naar de malik ging, ging jij naar het huis van het meisje en vertelde haar wat er was gebeurd. Opeens begon ze te roepen dat haar paternale oom er was. Jij bent hierop naar huis gelopen. Na een paar minuten klopte er iemand op jullie deur. Het was haar paternale oom die aan jouw moeder vroeg waar je vader was. Je moeder deed hierop weer het volledige verhaal. De paternale oom reageerde dat hij je vader moest spreken wanneer hij terug thuis zou zijn. Toen je vader terug thuis was, vertelde hij aan je moeder dat hij met de malik had gesproken en dat ze aan de overheid zouden vragen of ze zich terug zouden trekken of naar het dorp zouden komen en de malik ook met de taliban zou spreken om uit te leggen dat jij nog maar een kleine jongen was. De taliban stuurden vervolgens een brief naar jullie huis, waarin jouw naam stond, en waarin gezegd werd dat jij je bij hen moest aanmelden. De volgende dag diende de paternale oom van het meisje klacht in bij de taliban. Hierop ontvingen jullie nog een andere brief, waarin de namen van jou en je vader stonden met de boodschap dat jullie je allebei moesten aanmelden. Je vader sprak hierop met je paternale oom om jou weg te sturen. Je vader nam de twee brieven en de afstandsbediening mee naar de taliban zodat ze jullie gerust zouden laten. Je paternale oom nam je mee naar Jalalabad, en sprak daar met een smokkelaar.

Je verliet vervolgens Afghanistan na de winter, en voor de machtsovername gebeurde. In Servië had je contact met je moeder, die je vertelde dat nadat je vader was vertrokken met de twee brieven en de afstandsbediening ze niets meer van hem had gehoord. In Frankrijk vroeg je aan de smokkelaar om met je vader te spreken. De smokkelaar bracht jullie in contact met elkaar, en je vader vertelde je dat hij negen maanden had vastgezeten en de taliban hem ervan beschuldigde dat hij een slaaf, een ongelovige was van de overheid, maar dat hij was vrijgekomen dankzij de dorpsouderen. Je vader vertelde je ook dat ze het meisje met wie je had afgesproken hebben gestraft en ze haar hebben gedood, en dat haar paternale oom ook had bedreigd jou te vermoorden indien ze je ergens zouden vinden. Een jaar en een paar maanden na je vertrek uit Afghanistan, ben je aangekomen in België waar je een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 juni 2022.

Ter staving van je verzoek leg je een medisch rapport neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het

bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarbij dient er nog op gewezen te worden dat jouw voogd en advocaat tijdens de tweede pauze vroegen om het persoonlijk onderhoud te stoppen omdat jij moe zou zijn. Jij verklaarde echter zelf na deze pauze dat alles nog goed ging met jou (CGVS, p. 17). Er werd jou bovendien twee maal een pauze gegeven (CGVS, p. 10, p. 17), en nergens uit jouw verklaringen blijkt dat jij niet meer bij machte zou zijn om naar behoren aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, moet worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. **Jouw asielrelaas bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas volledig onderuit haalt.**

Om te beginnen dient erop gewezen te worden dat jij je identiteit op geen enkele manier staakt. Je zou wel over een vaccinatiekaart en een taskera beschikken, maar deze zijn nog in Afghanistan. Je bent echter tegenstrijdig in je uitleg waarom je er zelfs geen kopie van kunt tonen. Zo verklaar je eerst dat je er geen foto's van kunt tonen omdat ze op je gsm stonden, die je twee à tweeëneenhalve week eerder bent kwijtgeraakt toen je aan zee was (CGVS, p. 4). Even later beweert je echter dat je via de telefoon die je toen bent kwijtgeraakt helemaal geen contact had met je familie, maar dat dit was met de telefoon die je ervoor had, en die kapot ging toen je werd aangereden. Gevraagd hoe het dan komt dat je die documenten had staan op de gsm die je aan zee kwijttraakte, stel je plots dat deze documenten op de eerste telefoon stonden, die kapot ging door de aanrijding. Geconfronteerd met je tegenstrijdigheid, herhaalt je slechts opnieuw hoe je de telefoons bent kwijtgeraakt, maar biedt je geen uitleg waarom je eerder dan zei dat je de documenten niet kan tonen omdat je je gsm aan zee bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 5). Dat je op geen enkele manier je identiteit weet te staven, en bovendien tegenstrijdig bent over het ontbreken van je identiteitsdocumenten, ondermijnt je geloofwaardigheid. Hierbij dient er eveneens op gewezen te worden, dat gezien je tegenstrijdig bent over op welke telefoon je documenten nu juist stonden, er ook geen geloof kan worden gehecht aan je bewering dat je al geen contact meer zou hebben met je ouders sinds het verlies van je eerste telefoon.

Daarbij leg je nog een aantal verklaringen af die verdere vraagtekens doen rijzen bij je profiel. Zo is het wel heel vreemd dat je verklaart dat op je vaccinatiekaart zou staan dat je in 2007 bent geboren en je vader dit ook zo tegen je gezegd zou hebben (CGVS, p. 8). Gevraagd of dit dan ook de jaartelling is die in Afghanistan wordt gebruikt, blijf je geen enkele notie te hebben van de kalender die in Afghanistan wordt gebruikt (CGVS, p. 8). Dat er echter op je Afghaanse documenten gebruik zou zijn gemaakt van de Westerse kalender, in plaats van de Afghaanse, en je vader je ook zou hebben uitgelegd wanneer je geboren bent volgens de Westerse kalender, is gezien je Afghaanse afkomst en het feit dat je altijd in Afghanistan beweert gewoond te hebben, uitermate vreemd.

Daarbij is het gezien de Afghaanse context ontzettend vreemd dat jij nooit naar school zou zijn geweest en je twee oudere zussen wel. Gevraagd hoe het komt dat je zussen wel naar school ging, stel je simpelweg dat je vader jou niet had ingeschreven. Maar weet je geen uitleg te geven waarom hij je zussen wel zou inschrijven en jou niet. Gezien de Afghaanse context, waarin het onderwijs voor meisjes heel moeilijk toegankelijk is, en zeker moeilijker toegankelijker dan voor jongens, is het ontzettend vreemd dat jij helemaal niet naar school geweest zou zijn en je twee zussen respectievelijk negen en elf jaar naar school zouden zijn geweest zonder dat jij hiervoor enige uitleg over kan bieden, terwijl je zussen volgens jouw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ook maar één en twee jaar ouder zijn dan jou (verklaring DVZ, p. 9, punt 18; de informatie waar het CGVS zich op baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien zijn je verklaringen over je eigen scholing niet consistent. Bij de DVZ verklaarde je immers twee jaar naar school te zijn geweest, je verduidelijkt weliswaar dat het zou gaan om een soort madrassa waar je ook de koran leerde (verklaring DVZ, p. 6, punt 11), maar tijdens je persoonlijk onderhoud stel je dan weer helemaal niet naar school te zijn geweest maar slechts vier of vijf maanden koranlessen te hebben gevolgd in de moskee (CGVS, p. 11).

Bovenstaande verklaringen over je identiteit en profiel ondermijnen je algemene geloofwaardigheid, die van groot belang is om geloof te kunnen hechten aan je niet door bewijzen gestaafde verklaringen.

Evenmin weten je verklaringen over het profiel van je vader te overtuigen. Hierbij dient al eerst benadrukt te worden dat je bij DVZ hiervan helemaal niets vermeldde, terwijl er nochtans naar het werk van je vader werd gevraagd (verklaring DVZ, p. 9; punt 16A). Bovendien ben je tijdens je persoonlijk onderhoud ook helemaal niet coherent over de job van je vader. Er wordt jou gevraagd of je vader ooit ander werk heeft gedaan dan landbouwer, waarop je stelt dat hij veertien jaar kok is geweest in het districtshuis. Gevraagd wat jij juist bedoelt met het districtshuis, leg je uit dat hij kookte voor de mensen in het districtshuis, daar een oven had en brood bakte. Wanneer jou vervolgens gevraagd wordt om preciezer te zijn voor wie hij juist kookte, stel je echter niet alleen dat hij voor de arbaki's kookte, maar voeg je nog toe dat hij 's avonds ook moest bewaken in het districtshuis (CGVS, p. 12). Het is toch wel heel eigenaardig dat je niet onmiddellijk iets vermeldde van deze bewakingsjob die je vader bij de arbaki's deed toen er jou gevraagd werd of je vader ooit iets anders deed dan landbouwer zijn. Daarbij verklaar jij nog dat er geen documenten van het werk van je vader zouden zijn omdat arbaki's geen echte documenten hebben. Het is echter weinig aannemelijk dat als je vader weldegelijk werkte in het districtshuis, niet alleen als kok maar ook als bewaker, hier helemaal geen documenten van zouden bestaan (CGVS, p. 13). Hierbij dient eveneens te worden aangestipt dat waar jij nog verklaart wel over foto's van je vader te beschikken, maar deze niet kan neerleggen omdat je je telefoon kwijt bent, jij geen coherente verklaringen weet af te leggen over waarom jij je documenten niet kan voorleggen (Cfr. supra), en het verliezen van je telefoon dan ook geen goede uitleg is waarom jij deze foto's niet kan tonen. **Je slaagt er dan ook niet in om aan te tonen dat je vader in het verleden zou hebben gewerkt in het districtshuis.**

Verder zijn de verklaringen over je problemen helemaal niet aannemelijk, waardoor de geloofwaardigheid ervan helemaal wordt onderuit gehaald.

Zo is het al eerst bizar dat je verklaart dat het huis van het meisje waar je naartoe ging vlakbij jouw huis lag – je stelt immers dat jullie huizen op vijf of zes meter van elkaar lagen – en dat jij eerst een hele tijd met haar aan praten was voor haar huis, en jij pas de taliban tegenkwam toen je terug naar huis ging. Immers, als jullie huizen werkelijk zo dicht bij elkaar waren, is het niet aannemelijk dat jij hen nog niet eerder had gezien (CGVS, p. 17). Verder is het weinig waarschijnlijk dat de taliban jou zou vertrouwen om hun bommen op te blazen wanneer de overheid zou langskomen, te meer je verklaart dat je verschillende familieleden hebt die in het verleden voor de overheid hebben gewerkt, en zij hiervan op de hoogte zouden zijn, gezien jullie beweerde problemen met je maternale oom in het verleden (CGVS, p. 12, p. 14-15). Dat de taliban dan aan jou zou vragen om bommen te laten ontploffen, terwijl je zelf ook nog eens aan hen zegt dat mensen van de overheid goede mensen zijn, is niet aannemelijk (CGVS, p. 18-19).

Ook jouw verklaringen over je eigen gedrag zijn niet aannemelijk. De taliban zou tegen jou hebben gezegd om aan niemand iets te vertellen. Toch ga jij, terwijl je vader nog probeert om te regelen met de malik dat je niet in de problemen komt, over je ontmoeting met de taliban vertellen aan het meisje waar je de vorige avond bij was geweest. Dat je dit nog een keer zou gaan doorvertellen, is gezien de dreiging van de taliban heel bevreemdend (CGVS, p. 18). Je verklaart bovendien dat je moeder dit ook nog eens zou hebben doorverteld aan de paternale oom van het meisje toen deze langskwam (CGVS, p. 18). Dat jij en je familie zo openlijk over de problemen met de taliban zouden praten tegen andere mensen terwijl ze je hadden gezegd niets te vertellen, is hoegenaamd niet aannemelijk.

Daarbij ben je ook tegenstrijdig over wat er gebeurd is met het meisje. Zo leg je tijdens je relaas uit dat ze haar gestraft hebben, de mensen hebben verzameld en haar met stenen vermoord hebben (CGVS, p. 20), maar gevraagd naar je vrees bij terugkeer naar Afghanistan, stel je plots dat ze een touw rond haar nek hebben gedaan, en haar hebben opgehangen (CGVS, p. 20). Dat je ook tegenstrijdig bent over hoe het meisje is gedood, ondermijnt je geloofwaardigheid nog verder.

Verder zijn je verklaringen tijdens je persoonlijk onderhoud tegenstrijdig met je verklaringen bij DVZ. Bij DVZ verklaarde je immers dat je vader voor je vertrek werd meegenomen en je in Servië te weten kwam dat hij werd vrijgelaten (vragenlijst CGVS, p. 2, punt 8). Op het CGVS verklaar je daarentegen dat je, toen je in Servië contact had met je moeder, zij jou zei dat ze sinds je vertrek niets meer van je vader had gehoord. Je stelt er bovendien bij dat je vader zelf is vertrokken, en dus helemaal niet is meegenomen zoals je bij DVZ nog liet optekenen. Pas in Frankrijk zou je terug contact hebben gehad met je vader en gehoord hebben dat ze hem hadden vrijgelaten. Het is daarbij ook heel eigenaardig dat terwijl jij in Servië was, je moeder je zou verteld hebben dat ze niets meer van je vader had gehoord, maar je desondanks vervolgens in Frankrijk

vraagt aan de smokkelaar om met je vader te spreken, terwijl die je maar vertelde aan de telefoon dat hij was vrijgelaten (CGVS, p. 19-20).

Ook ben je niet coherent over de brieven die jullie zouden hebben ontvangen. Zo verklaar je tijdens je persoonlijk onderhoud dat je twee brieven hebt ontvangen van de taliban: een brief nadat je vader naar de malik was gegaan waarin jouw naam stond en je gevraagd werd om je aan te melden en een brief nadat de oom van het meisje naar de taliban was gegaan om klacht in te dienen met de naam van jou en je vader dat jullie je beiden moesten aanmelden (CGVS, p. 18-19). Bij DVZ vermeld je vreemd genoeg enkel deze laatste brief, en laat je het na om iets van deze eerst oproepingsbrief te vermelden (vragenlijst CGVS, p. 1-2, punt 5). Waar jij aan het begin van het interview nog stelt dat het kan zijn dat je dingen bent vergeten te vertellen tijdens je interview bij DVZ omdat je menselijk bent, kan dit niet worden gezien als afdoende uitleg voor deze omissie (CGVS, p. 4). Er kan namelijk van jou worden verwacht dat je bij DVZ kort alle feiten aanhaalt die geleid hebben tot je vertrek, te meer je stelt dat je je zaak vanbuiten kent en ze volledig kan herhalen (CGVS, p. 4).

Daarbij is het nog uitermate vreemd dat gevraagd bij DVZ wanneer je problemen plaatsvonden, je stelt dat alles gebeurd is één dag voor jouw vertrek (vragenlijst CGVS, p. 2, punt 5), terwijl uit je verklaringen tijdens je persoonlijk onderhoud blijkt dat er een zeker tijdsverloop was. Zo ben je op een avond naar het meisje gegaan en kwam je op de terug weg naar huis de taliban tegen, de volgende dag ging je vader naar de malik en krijgen jullie een eerste brief, de dag daarna ging de paternale oom van het meisje klacht indienen bij de taliban en kregen jullie nog een andere brief, en pas dan werd je weggestuurd door je vader (CGVS, p. 17-19). Hieruit blijkt dat je problemen al enkele dagen voor je vertrek zouden zijn begonnen. Opnieuw zijn je verklaringen tijdens je persoonlijk onderhoud niet coherent met je verklaringen bij DVZ.

Nog dient er op gewezen te worden dat jouw verklaringen over je reisweg niet coherent zijn. Het is vooreerst al vreemd dat je kan duiden hoe lang je in verschillende landen bent geweest tijdens je reis. Je stelt immers twee maanden in Iran te zijn geweest, drie maanden in Turkije, een maand in Bulgarije, zes maanden in Servië, maar je kan dan weer helemaal niet zeggen hoe lang na je vertrek de machtsovername door de taliban is gebeurd (CGVS, p. 15). Dat je enerzijds wel zou kunnen plaatsen hoe lang je in welke landen bent geweest maar anderzijds helemaal geen idee hebt hoe lang na je vertrek de machtsovername heeft plaatsgevonden, is uitermate vreemd, te meer je bij DVZ weldegelijk tweemaal kon zeggen dat je ongeveer twee maanden voor de machtsovername bent vertrokken (verklaring DVZ, p. 6, punt 10; p. 12, punt 34).

Waar jouw advocaat nog stelt dat jij reeds vervolgd bent in het verleden omdat jij als kind geraakt werd door een kogel, en er daardoor een omkering is van de bewijslast (CGVS, p. 21), dient er te worden benadrukt dat dit incident helemaal niet gezien kan worden als vervolging. Jij kadert dit incident immers in de algemene situatie in jouw regio in die periode en vertelt dat er zware gevechten plaatsvonden waarop er een kogel tegen een boom botste en kleine stukken van deze boom en de kogel in jouw hoofd zijn geraakt (CGVS, p. 6). Waar jij nog stelt dat er jou in het opvangcentrum is verteld dat er in de kogel waarmee je geraakt bent chemische en giftige producten zaten en jij misschien in de toekomst hierdoor medische problemen kunt krijgen, dient er eerst al op gewezen te worden dat van deze chemische en giftige producten niets wordt vermeldt in het medisch attest dat je neerlegt van de verwondingen. Verder zijn deze zogenaamde medische problemen louter hypothetisch, gezien je stelt dat je er nu geen last van hebt (CGVS, p. 6).

Uit het geheel van bovenstaande elementen dient besloten te worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het door jou ingeroepen vervolgingsrelaas. Derhalve kan hieruit geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Voor de volledigheid dient er nog opgemerkt te worden dat wat betreft de dood van je maternale oom, die dokter was bij het leger, jij niets over de dood van je maternale oom vertelt bij DVZ. Je verklaart verder dat jullie na tussenkomst van de dorpsouderen het lijk van je maternale oom hebben teruggekreken van de taliban en je vermeldt geen verdere problemen met de taliban die jullie hier nog door zouden hebben gehad. Bovendien woont jouw familie nog steeds in je dorp (CGVS, p. 11, 14-15). Bijgevolg kan er ook geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofde worden vastgesteld omwille van de job van je oom of omwille van zijn dood.

Tot slot dient er nog te worden opgemerkt dat waar jouw voogd helemaal op het einde van je persoonlijk onderhoud nog aanhaalt dat ze deze ochtend heeft opgemerkt je littekens hebt van sigaretten op je arm, en je aan zelfverminking doet, dit niet wordt gestaafd met enige attest (CGVS, p. 22). Evenmin haal jij hier zelf iets over aan, noch wanneer je gevraagd wordt hoe het met jou gaat, noch wanneer je gevraagd wordt naar jouw vrees bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS, p. 2, p. 21). Bijgevolg kan ook dit niet dienen om een nood aan internationale bescherming in jouw hoofde vast te stellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED)** per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](#)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan,

waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in

de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Waar jouw advocaat nog aanhaalt dat jij misschien een vriendinnetje hebt, dient er benadrukt te worden dat jij hier zelf niets van aanhaalt, terwijl er jou gevraagd werd naar je activiteiten in België (CGVS, p. 3, 22). Waar jouw voogd ook nog toevoegt dat je volleybal speelt en het Rode Kruis hebt meegewerkt na de overstromingen in Luik, is dit op zich niet genoeg om vast te stellen dat jij verwesterd bent (CGVS, p. 21). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je advocaat stelt dat het verboden is voor jou om te voetballen en volleyballen in Afghanistan, maar zij zich nergens op baseert (CGVS, p. 22). Het is weliswaar verboden voor vrouwen om te sporten, maar voor jou als man is dit niet het geval (de informatie waar het CGVS zich op baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier).

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij minstens tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 14), waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien blijkt uit je verklaringen dat je nog over een netwerk beschikt in Afghanistan en je er ook koranlessen hebt gevolgd (CGVS, p. 10-11). Verder dient er benadrukt te worden dat je het CGVS in het ongewisse laat over je identiteit, je profiel, het contact met je familie en je vertrek uit Afghanistan (cfr. supra). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, § 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing, van de artikelen 6 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake de burgerrechten en politieke rechten en van het zorgvuldigheidsbeginsel “*meer bepaald de vereiste om alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten*”.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op het “*voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie*”. Hij gaat hierbij uitgebreid in op de UNHCR Guidance note van februari 2023, waarin wordt vastgehouden aan de grote lijnen van de eerdere Guidance note, met betrekking tot de gebrekkige documentering en onderrapportering. Hij benadrukt de oproep van UNHCR tot terughoudendheid. De verwijzing van de commissaris-generaal naar de EUAA update van januari 2023 is niet voldoende, gezien de situatie nog steeds niet voldoende duidelijk is, zo stelt verzoeker. Hij bespreekt een nota van NANSSEN inzake het gebruik van de richtlijnen van UNHCR en de EUAA.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de beoordeling van zijn vluchtrelaas door de commissaris-generaal. Hij stelt dat er sprake is van een al te subjectieve beoordeling en een eenzijdig

negatieve interpretatie. Volgens verzoeker zijn er een aantal elementen van zijn relaas onbetwist en moeten deze elementen dan ook volstaan om de gegrondheid van zijn vrees aannemelijk te maken. Zijn jonge leeftijd, in combinatie met de impact van het alleen en onbegeleid afleggen van een onzeker en gevaarlijk maandenlange traject van Afghanistan naar België bieden volgens verzoeker een afdoende verklaring voor bepaalde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Verzoeker hekelt verder de wijze waarop de commissaris-generaal zijn onderzoek heeft gevoerd, gaat in op de bewijslast en benadrukt het voordeel van de twijfel dat ruim moet worden toegepast bij minderjarigen. Hij betoogt dat zijn vrees wel degelijk gegrond is omdat zijn oom voor het leger werkte onder de vorige Afghaanse regering.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op “*het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering*”. Vooreerst verschaft hij een theoretische uiteenzetting omtrent het begrip verwestering. Hij bespreekt rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en stelt een aantal relevante criteria voorop, met name: de leeftijd bij vertrek; een langdurig verblijf in België of buiten Afghanistan; de omstandigheden van de vormende jaren en elementen die wijzen op integratie en deelname aan de Belgische maatschappij. Volgens verzoeker betekent dat voor iemand die op zeer jonge leeftijd Afghanistan verlaten heeft en zijn vormende jaren in Europa heeft doorgebracht er een vermoeden kan bestaan dat deze persoon ‘verwesterd’ is. De beoordeling hiervan moet gebeuren door de commissaris-generaal, die echter nalaat dit *in concreto* te onderzoeken, aldus verzoeker. Verzoeker betoogt dat hij Afghanistan al twee jaar verlaten heeft en ondertussen al één jaar in België verblijft. Hij was nog maar 14 jaar op het moment van zijn vertrek en is nu 16 jaar oud. Er moet volgens verzoeker in dit verband ook rekening worden gehouden met zijn zelfverminking. Hij geeft verder aan dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de huidige regels van de taliban. Verzoeker stelt dat hij bij terugkeer ook de aandacht zou trekken van de taliban doordat zijn oom door hen vermoord werd vanwege zijn functie en hij zichtbare sporen heeft van zelfverminking.

Verzoeker benadrukt verder het gebrek aan actuele, accurate en gedetailleerde informatie over de risico's als gevolg van een verblijf in en een terugkeer uit Europa, waarbij hij andermaal ingaat op een nota van NANSSEN 3-22. Verzoeker verwijst naar e-mailcorrespondentie met T. Ruttig, dat hij tevens voegt als overtuigingsstuk 3 bij zijn verzoekschrift. Verzoeker bespreekt diverse landeninformatie aangaande het risico bij terugkeer na een verblijf in het Westen. Verzoeker verschaft een historische context, die wijst op een gegronde vervolgingsvrees, minstens die een duidelijke indicatie geeft van het voorafgaandelijke bestaan van zeer concrete, specifieke risico's in geval van terugkeer uit Europa. Hij gaat hierbij in op de situatie voorafgaand aan de machtsovername door de taliban. Verzoeker bespreekt verder de risico's op sociale uitsluiting, discriminatie en stigmatisering. Verzoeker bespreekt landeninformatie, waaruit hij een actueel risico op vervolging afleidt, omwille van het verblijf in Europa. Hij wijst op het uiterst strikt en religieus-conservatief discours van de taliban. Hij gaat in op de invoering en handhaving van openbare executies en lijfstraffen.

In een vierde onderdeel gaat verzoeker in op de sociaaleconomische en humanitaire situatie. Hij stelt dat de taliban hiervoor wel degelijk de verantwoordelijke actoren zijn. Verzoeker gaat in op rechtspraak van het EHRM, met name in het bijzonder het arrest M'Bodj. Hij benadrukt het verschil van de voorliggende situatie, met deze die aanleiding gaf tot voormeld arrest. Verzoeker gaat verder in op de redenen waarom de taliban als verantwoordelijke actor kunnen worden beschouwd en legt een link met het arrest Sufi en Elmi. Hij stelt dat de commissaris-generaal zich niet kan baseren op rapporten van de EUAA, aangezien de EUAA geen bindende interpretaties mag opleggen.

In een vijfde onderdeel gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij benadrukt opnieuw het gebrek aan afdoende en accurate landeninformatie. Hij benadrukt de spanningen en gevechten tussen de taliban en ISKP in Nangarhar. Hij verwijst naar zijn vluchtrelaas, ter ondersteuning van de individuele risicoverhogende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende overtuigingsstukken bij:
“3. Mailcorrespondentie met Thomas Ruttig van 22 december 2022”.

3. Aanvullende nota

De commissaris-generaal heeft op 27 februari 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022

- *EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments* van 4 november 2022
- *EUAA Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023
- *UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023
- *EUAA Afghanistan – Country Focus* van december 2023
- *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012,

C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. De commissaris-generaal heeft bij aanvullende nota van 27 februari 2024 ook de beschikbare objectieve landeninformatie inmiddels geactualiseerd en aangevuld.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift, onder meer, naar zijn verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige.

5.1.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische

politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*

Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te

krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of

niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

5.1.3. *In casu* blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan 13 jaar was en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 16 juni 2022 slechts 15 jaar oud was. Verzoeker heeft heden de leeftijd van 16 jaar. Zijn leeftijd wordt als dusdanig niet betwist, evenmin werd een leeftijdsonderzoek verricht. Verzoeker verblijft sinds juni 2022 in België, dit is ondertussen al bijna twee jaar. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

5.1.4. Verzoeker betoogt dat onvoldoende onderzoek werd verricht naar de impact van zijn verblijf in België op de beoordeling van de toekomstgerichte vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan.

5.1.5. De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een “*de facto*”-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Verzoeker vertrok kort voor de machtsovername uit Afghanistan. Hij werd weliswaar gehoord na de machtsovername door de taliban, doch uit een lezing van de het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* slechts zeer beperkt heeft gepolst naar de wijze waarop verzoeker, die nog minderjarig is, zijn leven in België invult en al helemaal niet naar de eventuele gevolgen hiervan bij een terugkeer. Hoewel de Raad erkent dat zulke elementen tevens door middel van verzoekschrift en aanvullende nota kunnen worden aangereikt, moet er worden vastgesteld dat deze *in casu* hiertoe niet volstaan. Uit de verklaringen ter terechtzitting van verzoeker en zijn voogd, evenals uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijken zo niet te veronachtzamen indicaties dat verzoeker zich daadwerkelijk heeft opengesteld voor de Belgische samenleving en dat hij door maatschappelijke participatie werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Uit verzoekers verklaringen ter terechtzitting, alwaar hij tevens in het Frans het woord neemt, blijkt dat hij één van de landstalen heeft geleerd. Dit wordt ook bevestigd door de aanwezige voogd. Verzoeker en zijn voogd verklaarden verder dat verzoeker sinds zijn aankomst in België naar school gaat, waarbij hij eerst “*DASPA allemand*” heeft gevolgd en dan is overgestapt naar “*DASPA français*”. Zijn voogd verklaart dat hij nu “*CEFA*” volgt en daar zal starten met een stage ‘*construction*’. Verzoeker verklaart dat hij ook al verschillende steden in België heeft bezocht, evenals dat hij zich meer bekend voelt met België, alwaar hij vele uitstappen kan

maken, dan met Afghanistan, waar hij door de vele gevechten vaak binnen moest blijven. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker voetbal en volleybal speelt en meegeholpen heeft met het Rode Kruis bij de overstromingen in Luik (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3 en 21). De verklaringen van verzoeker en zijn voogd missen echter bijkomende omkadering, teneinde een voldoende concreet zicht te verschaffen op de impact van verzoekers verblijf en activiteiten alhier op de consequenties bij een terugkeer. Er werden ook geen stukken neergelegd, ter ondersteuning van de gedane verklaringen. De Raad merkt ook nog op dat verzoekers voogd op het einde van het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat verzoeker mogelijks aan zelfverminking doet (zie NPO, p. 22). Ter terechtzitting geeft zijn voogd ook aan dat ze verzoeker nog medisch aan het onderzoeken zijn, doch hier wordt ook geen verdere uitleg of verduidelijking bij verschaft. Ook omtrent verzoekers psychische toestand bestaan aldus nog onduidelijkheden, die verder moeten uitgeklaard worden.

5.1.6. Het bovenstaande in acht genomen, dient de Raad aldus vast te stellen dat *in casu* niet te veronachtzamen indicaties voorliggen dat verzoeker zich heeft opengesteld voor de Belgische samenleving en dat hij door maatschappelijke participatie werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, evenals dat verzoeker mogelijks een psychologische problematiek zou kunnen hebben die hem zou kunnen belemmeren in het uitoefenen van de nodige terughoudendheid of zou kunnen leiden tot een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting. Evenwel laten de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen de Raad onvoldoende toe om een compleet en correct beeld te krijgen van het geheel van verzoekers omstandigheden, zodat het ook niet mogelijk is om een beoordeling te maken van het risico bij een terugkeer. Waar de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal ter terechtzitting nog aangeeft dat er onduidelijkheid is over verzoekers identiteit, zijn familieleden en de omstandigheden van zijn vertrek, wijst de Raad erop dat niet ter discussie staat dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft. In de bestreden beslissing worden weliswaar enkele vraagstellingen geformuleerd omtrent verzoekers leeftijd, doch de Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de opgegeven leeftijd echter niet uitdrukkelijk betwist, noch werd een leeftijdsonderzoek verricht. Deze elementen kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de hierboven vastgestelde noodzaak tot bijkomend onderzoek.

5.2. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

5.3. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 juli 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES